EN MANS D'UN 12,293

Últimament ella es llevava cada matinada una hora abans per fer-li les cures a la seva àvia, no feia gaire que l'havien operada del maluc. L'ajudava a aixecar-se del llit, la banyava i li curava la ferida delicada i tendrament. L'àvia mentrestant li contava com aquella nena petita arraulida amb l'orella enganxada a la paret sentia plorar el seu pare cada nit des que va tornar de la guerra i com aquest va morir poc temps després a causa de tot el que havia vist. En acabar se n'anava directament a l'institut. Mai no havia destacat per les seves notes, tot i això s'esforçava al màxim per millorar cada dia una mica més i estar satisfeta quan acabava cada trimestre. Si es pogués definir amb dues paraules òbviament serien entregada i somiadora. Disposada sempre a ajudar qualsevol, somiava diàriament en com curava i salvava la vida d'aquells qui, desgraciadament, entraven amb els peus per davant a l'hospital. La seva nota de tall: 10,367.

Ell sempre s'aixecava d'hora, ja a causa d'una barreja entre el costum i l'instint. Aquell dia havia d'acabar de memoritzar a fons l'últim tema de biologia. No podia permetre's que la Júlia ni cap dels seus companys obtingués una nota més alta. Des que era ben petit, havia tingut la necessitat de destacar i de ser el millor en tot. Quan volia una cosa, no parava fins a aconseguir-la. Malauradament portant la seva virtut a l'extrem es tornava la persona més egocèntrica del món i quan els seus companys li demanaven els apunts o simplement ajuda en algun tema feia els ulls grossos. La seva vida s'havia convertit en una competició constant que l'encegava. Era conscient que era difícil entrar a la facultat de medicina i el seu únic objectiu era demostrar que ell estava capacitat. La seva nota de tall: 12,293.

Suposo que ja tots sabeu de sobres a qui ha brindat la gran oportunitat d'estudiar medicina el meravellós sistema educatiu actual. Et consola saber que serà ell qui demà haurà de salvar-te la vida?

Mabel